

Megjelenik mindennap
korán reggel.
Ünnep és vasárnap után is.

POLITIKAI NAPILAP.

Eqqetem-uteza 7., (Lyceum-ngomda.

Négyszög centiméterenként 8 fillér.
Nyílttér soronként 40 fillér.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

Szerda, február 3

Kolozsvár, február 3.

Ausztriából mind fenyegetőbb hangok hallatszanak. Mind perfidebb,

Az ilyen tünetek éltető emlői a

= Üres mandátumok. Egy-egy kerületnek nagy a szerecsősége: kétszer sőt háromszor is megéri egy ciklus alatt a képviselőválasztás minden győnyörét, minden izgalmát: a barátságos kézsorításokat, a nagyhangú kortesbeszéd-eket, a tömérédek ígéreteit, zászlólingést, zeneszót és fuvardíjat. De nem minden választókerület él ilyen nagy szerecsenre, a legtöbb csak egyszerű választhat, sőt megesis néha-néha az a szerecsatlenség is, mint megesselt Csongrád városával, hogy azt az egy képviselőt is elveszik tőle, kit törvényes időben választott meg és még csak azt sem engedik meg neki, hogy ujjat küldjön helyette a nemzet tanácsába. No de ez kivételes és ritka eset. Annál gyakoribb azonban, hogy a képviselő urat bokros érdemeiért, hűségés fejbőlönté Balintászáért megkieszik főispánnak, vagy azt is megtörténik, dacára az immunitásnak, hogy a képviselő ur jobbtlre szendürlt s ekkor aztán a szerecsés kerület ujra vá-

— Dr. Tutsek Sándor beszéde. —
Kolozsvár, febr. 3

Dr. Tutsek Sándor — jól tudjuk — a kolozsvári függetlenségi (Uffron) párt tagja volt előzött, de Báró Béla Dzsózó szótárát belépett az „Új párt”-ba. Beszédében nincs szó a közjogi alapról. Hallgatólag elfogadja — mert belépésével el kellett hogy fogadják — az 1867-iki állapot, ám nem csodálkozunk azon, hogy akkor, midőn aktív részt kér magának a párt szervezés munkájából, akkor midőn lelkesítő szavát hallatja a közjogi alapról hallgat. A szóp beszéd különben a következő:

Beszéltünk jog-államról, beszéltünk nemzeti államról. Beszéltünk magyar házáról és magyar hegemóniáról, de a mikor arra került volna a sor, hogy intézményekkel erősítsük meg a magyar állameszmét a veszélyeztetett végpontokon, tettekkel jöjünk segítségére az államalkotó, államfelfertő magyar elemnek, akkor a meghívászkodás politikájára, a mindennel megalkuvó opportunizmusra a nehézségektől visszariadó gyávaaság, a kishitűség és az önrődék a hatálmohoz való görögös ragaszkodás és a nemzetközi doktrínere elméleteknek sajátosságát képező fölényes lenézés mind-minden csatornába állottak arra a célra, hogy meggátolják egy igazán magyar, igazán nemzeti öntudatos és erős politika kialakulását. Útunkat már sokszor délibáb politikát, halottunk még többször hivatkozást a magyar nemzet lovasági érzületére és hogy ha végtekintünk azokon az eredményeken, a melyeket a nemzetek küzdelmében harminchévi békes fejlődés után fel tudunk mutatni, akkor látjuk azt, hogy határainkon körös körül megalakult, avagy alakulóban vannak erős, öntudatos nemzeti államok, amelyek a faji összetartozandóság hatalmas erőzetével hatnak a mi idegen ajku honfirtasainkra, mi pedig idebent évtizedek óta vitakozunk és vajudunk olyan elemi kérdésekben, ha vajjon jó-e, üdvös-e, szabad-e magyarnak öntudatos magyar nemzeti politikát folytatni a gazdasági téren, a népevelés téren, a hadseregben és a külképviseletben.

Negyvenkilenc után.

Mintha minden romnak érző szive-
lelke lett volna; mintha az oda temetett

Napi munka után, azt est óráiban átlátogató jó szomszédok társaságában, asztal mellett vagy a barátságos tűzhely körül... miről beszélt a család?...

ját, tatárjás és egy fiut-sivérét siratja. Ez jutott eszébe, mikor engem meglátott. Majd ha nagyobb leszsz, azt is megtudhatod, hogy veszett el a te nagyapád és nagyanyád, most mondok valamit a nagybátyádról. Együtt mentünk el innen még a nagy pusztulás előtt; beállottunk honvédek egy olyan zászlóaljhoz, a mely többnyire diákokból és mesterlegényekből állott. Mikor elmentünk, megfogadtuk, hogy sohasem távozzunk egymást mellől. Ugy is volt sokáig. Egyszer aztán mégis el kellett válnunk örökre. Nagy véres csatába elegyedtünk a németekkel. Ők sokkal többen voltak, mint mi. A többi zászlóalj már hátrálni kezdett, de mi a 9-ik azt mondtuk, hogy inkább mind meghalunk, de még sem futunk el a némettől. Mentünk egyenesen oda, a hol a németek legerősebben nyomták a miünket. Hullott a német, de közülünk is sokan estek el. Addig s addig, hogy egyszer a németek kezdenek hátrálni. Mi utánuk. Különösen mi ketten mindentől elől. — Őljed vajdát! szurjad! biztatlak egymást...
Aztán következett valami olyan, a mit soha

és undorító bűne az akkori császári kormányoknak, vagy hadvezetőségeknek, hogy a maga katonáit is oda küldötté a csordák közé, hogy a Torda felé menekülő szerencsétlenekre Atxintével egy sorban támadót és lövetőt. Csak a maroknyi védő serege halálmegvető elszántágának köszönhető, hogy a sok ezerre menő vérszomszjag csőcselék a több száz császári katona kalauzolás mellett bele nem gázolt a félig megfagyott éléhezett menekülők vérébe!

Csitt csendesen! A falaknak is fül van. Csak a tegnapi fenyegetődzőt a nagyságos főbizker ur, hogy mindnyájunkat

Ezek a jelenetek az u. n. német világsztárjainak éleiben játszódtak le, amikor a muszázk köpenyege alatt bevont dícsőosztrák hatalom csak úgy dűskált a nagyhódító fegyver adta jogaiban. Bátoráság azonban olyan volt, hogy akkor félt legjobban, amikor leginkább akart ijeszteni. Pedig a magyar teljesen fegyvertelen volt. Mindent felszimatoltak és elkoboztak. De volt egy óriási feyyer, melyet nem lehetett elkobozni. Élt, bátorított és vigasztalt Kossuth Lajos. Ha az elnyomatás idején, a súlyos veszteségek pótlásáért folytatott nehéz küzdelemekben olykor megcsil-

Ennek az átkos visszavonásnak a szomorú következményeit érzik önk uraim itt ebben a magyar talaju, magyar lakosságú istentől megáldott földdel rendelkező városban; hogye éreznők azt mi ott kinn a végeken, a kiknek a hajdani kincses Kolozsvárból nem maradt más kincsenk, mint a lángoló hazaszeretet, a kiknek a magyarság fellegvárának nincs több más fegyverünk, mint a — pusztában elhangzó szó — hatalma. Hol vannak azok az idők, a mikor Erdély volt a magyarság mentővára. Hol vannak azok az idők, amikor Erdély fejedelmek, Bocskai, Bethlen, Rákóczi voltak a magyarok vezérő csillagai. Elmultak mint egy fényes álmok, és maradt helyébe a sivar jelen, a mikor nap-nap után az önfentartás kétségbeesett küzdelmét vívjuk az oláhokkal szemben.

Nem-e természetesnek találják uraim, hogy magunkra hagyva az állam kormányát által elszigetelve a magyar hazától csüggedve nézünk szét vezér után, a kiből megbizhatunk, multjánál, jelleménél, sóván magyar hazaszereténél, erejénél és bátorságánál, kitartásánál és hadvezéri tulajdonságainál fogva. Ezt a vezért mi megtaláltuk és hogy ha Debrecen város polgárai szintén ő benne fedezik fel a jövő emberét, akkor ez annak a bizonyítékul szolgál, hogy a magyarság érdekei mindenütt azonosak széles e hazában. Kolozsvár városa kibontotta a zászlót. Megilletett ez bennünket, mert mi vagyunk a gyengék, a kik segítségre, istápolásra szorulnak. A mit Bem tábornok mondott egykoron: Ha elvész Erdély, elveszett Magyarország, az nemcsak a harc színterére áll, igaz ez a mondas a magyar államszeme szempontjából is. A vezér hívó szavát megértette az anyaország, az anyaországban elsőnek Debrecen városa. Újult erővel, újult lelkesedéssel megyünk tovább a harcba, az egységes anyanyelvű, magyar nemzeti államért, mert immár többé nem vagyunk elszigetelve, megdobban az erő, a hatalmas, az öntudatos magyar alföldnek szive, közös eszményképünkért, édes hazánkért együtt állunk ki a csatásorba, áldja meg az Eg érte minden jó hazafit: köszöntjük érte Kolozsvár nevében Debrecen városát.

A póttartalékosok a kaszárnyákban.

Kolozsvár, február 2.

Hangosak a kaszárnyák. De nem a fegyver alá kerülő fiatalok nótája zug ott, hanem 45.000 családának átka és siralma. A hadvezetőség hívta be őket „bizonytalan tartam” fegyvergyakorlatra, hogy a létszám-kimutatásokban hiba ne essék.

Ezért kell szenvedni 45.000 családnak, akiknek a kenyérkeresőjét rabolta el a kaszárnya. Ezren és ezren elvesztették e behívás következtében az állásukat, — és ugyanannyi anya jutott nyomorba gyermekeivel.

De mit történnek ezzel az arany galériu generálisok, akik a létszám-kimutatásokat szerkesztik? A létszámnak teljesnek kell lenni a papíron, hogy a monarchia nagyhatalmi állása valahogy meg ne rendüljön.

—Oesterreich muss Grossmacht sein — ez a jelszó odafent, ahol a nagyhatalmi hőbort álmában ringatóznak.

Ezek a csöndes butaságban sínylő aranygaléros urak azt képzelik, hogy a világ nem tud a monarchia válságáról, nem tudja, hogy a közös hadseregnek a reudes

ujonclétszámot a magyar parlament nem szavazta meg. Ezek az osztrák bácsik azt képzelik, hogy a világot, de leginkább az európai nagyhatalmakat félre lehet vezetni az ő létszámkimutatásaikkal.

Csalódnak. A magyar nemzet küzdelmét észrevette az egész világ és megtudták a nagyhatalmak is, hogy a monarchia sorsa a magyar parlament kezében van és nélkülünk a híres Oesterreich semmi, Schmarn. Ha mi nem adunk pénzt és katonát, ha mi szembeszállunk az osztrák hatalommal, akkor a nagyhatalmi hőbort lélekharangját meghuzhatják.

Mert ne higgye a hadvezetőség, hogy a létszámkimutatásokban van az erő. A hadsereg erejét a képzettségen és harcoképességen kívül a katonák lelkesedése és elszántsága képviseli. Elkeseredett, a vezéreit gyűlölő, a tisztjeit utáló katonákkal a hadsereg nem harcra képes.

Ezek a szegény póttartalékosok, a kik feleséget és gyermekeket hagytak otthon, nem lesznek soha harcra képes katonák, még ha két esztendeig tartják is őket fegyver alatt.

Sőt ellenkezőleg, mentől hosszabb ideig tartják bent őket, annál inkább elkeserednek. Ha háborúra kerülne a sor, ezeket nem lehetne az ellenség mészárszékre vinni. Mért is gyilkolni az a sok szegény póttartalékos az ellenséget, a mikor az ő igazi és legnagyobb ellensége a saját vezérkara és az az utált, gyűlölő, alávaló szellem, a mely az ő és ővéi megnyomorítására törekedett mindig, még a békében is?

Olyan katonákkal, akik után a győnye asszonyok és az ártatlan gyerekek sirnak, csak szabadságharcot lehet diadalmasan megvívni.

Csalódni fog az osztrák hadvezetőség. A magyar nemzet jogaitól kizáró ellenzékek szemben nem lehet állítani 45.000 családapának az elkeseredését. Jól tudják, hogy az ő nyomorúságuk és szenvedésük az utolsó ötfokú arányú osztrák hatalom kezében, a mely a magyar nemzet jogos követeléseit a saját fiaival akarja leverni. Ez nem fog sikerülni. A póttartalékosok, igaz szenvedni fognak bizonyos ideig, de az ártatlan nyomorgó családok szenvedéseit enyhíteni fogja a nemzet közjótékonyága, a nemzet pedig még elkeseredettebben, még szívósabban fog küzdeni a jogaiért.

Szaporítások csak az elkeseredett magyarok számát aranygaléros osztrákok, a magyar nép fölírja ezt a tartozást is az addóságai közé.

Sikkasztás miatt a halálba.

Egy aradi hivatalszolgá öngyilkossága.

Kolozsvár, febr. 2.

Az aradvárosi adópénztári helyiségében tegnap reggel öngyilkosság történt. Zánkó József pénztári hivatalszolgá dobta el magát a lételet, hogy megmeneküljön a törvény szűjtő pallosa elől, mely sikkasztása miatt lebegett feje fölött.

Az öngyilkossá lett hivatalszolgá tizenöt éve van alkalmazásban Aradvárosánál. Mielőtt odakerült, cipész mesterséget tanult. A hivatalnokok szerették, mert rendszeres és

megbízható embernek ismerték. Csak most a halála után derült ki, hogy bizodalom alaptalan volt. Zánkó fél év óta különváltan élt a feleségétől, szeretőket tartott, kártyázott és az ilyen életmód mellett — mint az már történni szokott — a más pénzéhez nyúlt; két városi tisztviselőt károsított meg elég ékeken.

Mikósevic Iván főpénztári ellenőr, ki egy hét óta betegsége miatt otthon tartózkodik, szombaton délután átadta Zánkó Józsefnek a február havi fizetéséről és lakbéréről szóló nyugtázást, hogy vegye föl a pénzt és vigye a lakására. Zánkó fel is vette a kétszáznyolcvan koronára rugó összeget, de nem vitte el az ellenőrnél, hanem szombaton éjjel egyik mulatóhelyen elköltötte azzal a harmincöt koronával együtt, melyet Vizer Aladár városi segéd-tiszt adott át neki, hogy adja fel a postán. A szombat éjjeli mulatozás az egész összeget fölemésztette és Zánkó tudva, hogy börtönbe kerül büneért, öngyilkosságra határozta el magát.

Az elmúlt reggel, mikor a hivatalnokok közül még senki sem volt fenn, Zánkó bement a pénztárba. Levágta az egyik ablak redőnyének a zsinórját, háromszorosan összecsavarta és a ruhafogasra fűlkasztotta magát. Ilyen helyzetben találta a mérnöki hivatal szolgája, ki visszariadt az akasztott ember látására s a városi háza kapusát értesítette az esetről. Ez a rendőrségre ment. Rasztyh István rendőrbiztos levágta az öngyilkost a fogasról, Zúbor rendőrfogalmazó pedig éleszteni próbálta, de hasztalanul.

Rövid idő alatt Tisch Mór dr. aradi tb. főorvos is megjelent a helyszínen, de már csupán a beállott halált konstataálta. Megmotazták az öngyilkos ruháját, melyben egy levelet találtak; egyik szeretőjétől vett benne érzékeny búcsút a hivatalszolgá a azt írta, hogy nyomasztó anyagi helyzete miatt vált meg az életől. A levelel kívül azokat a postautalványokat is megtalálták a zsebében, melyeket Vizer Aladár segéd-tiszt adott át neki, hogy adja föl velük a reá bízott összeget.

Robelli vívómester bűnpöre.

Ovadékok sikkasztása.

— Express tudósítás. —

Budapest, febr. 2.

Országosan ismert neve van Robelli Jenő vívómesternek, kinek bűnpörét tegnap kezdte tárgyalni a budapesti büntető törvényszék — Robelli nélkül. Csalás és sikkasztás vádjá alá áll a vívómester, kinek botrányos ügyei és szokása annak idején sokat foglalkoztatták a sajtót, de ma csak büntársait vonhatta felelősségre a törvényszék, mert Robelli időközben Amerikába szökött.

Robelli Jenőnek Budapesten a Hajóutca 16. szám és Váci-utca 66. szám alatt vívótermei, a Csömör-úton pedig lawn-tennis pályája volt. Neki a több helyiség kiberlésére valódi oka nem volt, miután vívó oktatásait egy helyen is elvégezhette volna, hanem azért tette, hogy ovadékkal bíró teremdnokokat és szolgákat alkalmazhasson, anélkül, hogy az illetők ezt észrevegyék. Robelli 1903. évi júliusban több ügynököt megbízott azzal, hogy ovadékos teremdnokokat szerezzenek. Az ügynökök, köztük Smolka Endre, Mihálik János és Braun Sándor hírlapok kishirdetéseiben közzétették, hogy ovadékkal rendelkező emberek alkalmazását nyelhetnek s a hozzájuk fordult egyéneknek Robelli Jenőhöz vezeték. Az ovadékadás indokát úgy Robelli, mint az ügynökök azzal tették plauzibilissá a károsultak előtt, hogy értékeket, pénzt

fognak kezelni. Robelli alig két hónap alatt 17 panaszot küldött mintegy tízezer koronát vett fel s 1903. október 12-én megszökött. Csak a szokás után jöttek a panaszosok arra, hogy Robelli Jenőnek nem volt szüksége oly sok teremdnokára s hogy őket csak azért vette fel, hogy pénzükhöz juthasson.

Robelli Jenő Smolka Endre közvetítésével Kulcsár Ferencet 500 korona, Bella Jánost 300 korona, Stépán Kálmánt 300 korona ovadékkal fogadta fel teremdnoknak. Mihálik János ügynök közvetítésével Robelli Jenő teremdnoknak fölvetette Macsotai Sándort 1000 korona, Dal Istvánt 1000 korona, Sábán Jánost 500 korona, Pomp Károlyt 400 korona, Bajás Imrét 400 korona, Hép Ferencet 200 korona ovadékkal. Továbbá Braun Sándor ügynök közvetítésével teremdnoknak alkalmazta: Keneba Pétert 300 korona, Karvák Jánost 100 korona, Kovács Pált 1200 korona, Fazekas Józsefet 600 korona, Kapassi Dánielt 100 korona, Preczner Istvánt 300 korona ovadékkal. Ezenkívül Robelli Jenő megkárosította még Patczel Adámot, akitől 200 korona, Bajás Sándort, akitől 600 korona és Vraunóhik Kandék Vendelt, akitől 500 korona ovadékokat vett fel. A büntető-törvényszék Robellit csalás és sikkasztás, az ügynököket pedig az abban való segítség miatt helyezte vád alá. Ezuttal csak az ügynököket vonhatták felelősségre, mert Robelli Amerikába szökött.

A budapesti büntető-törvényszék tegnap kezdte meg a monstre-bűnpör tárgyalását. Terheltek nem ismerik be bűnösségüket. Ez azonban bizonyítható. Egyiknek sincs ipar-eredélye helyezésre, mégis, bár jól tudták, hogy Robelli rovott mulató egyén, rövid időn belül egyik embert a másik után vitték hozzá, vele folytonos érintkezésben voltak, elhitték és a károsultakkal, hogy ovadékokra pénz és értékek kezelése miatt van szükség s hogy pénzüket biztonságban van. Aláírtak a károsultakkal egy okiratokat, hogy Robelli pénzüket használhatta, szóval az ellenkezőről biztosították. Terhelő adat az is, hogy minden egyes embertől nagy közvetítési díjat vettek s az ovadékok összege is a szerint volt különböző, hogy az illető károsultnak mennyi volt a vagyona.

Idéletet előreláthatólag csak holnap hoz a bíróság.

Börtön és tébolyda.

— Mattasich Géza regénye. —

Kolozsvár, febr. 2.

Mattasich Géza volt főhadnagy, akinek ügye a Kőbúr Luja hercegasszony leveleiről folytatott párja által ismét magára terelte a világ érdeklődését, most készülő könyve által tartja ebben ezt az érdeklődést.

A könyv nem jelent még meg, de Mattasich Géza élettörténetének rövid kivonatát már közölte egy new-yorki lappal.

Első sorban azzal kezdődik ez az érdekesített élettörténet, elmondja benne a szerzője, hogy mily körülmények között ismerkedett meg, látta mindjárt a legmélyebb szerelem töltötte el iránta. Kénc hónapig találkoztak naponta a bécsi Práter nagy fasorában és kizöntek egymásnak anélkül, hogy csak egy szót is válthattak volna egymással. Csakis egy Abbázában volt bálon mutatta be őt egy magasrangú tengerész-jeszt a herceg asszonynak, aki őt rövid idővel ezután fölkerítte, hogy legyen a lovászmestere és lovaglótanára. Mindenesetre a legérdekesebb része a könyvnek az, mely arról a párbajról szól, amelyet a férfi beszületben oly súlyosan megsejtett Kőbúr Fülöp herceggel vívott. Ezt a volt főhadnagy így mondja el:

Az 1898. évi februárban fogadtam a herceg segédei, Fejérváry báró miniszert és Wurmband gróf tábornokot. A párbaj feltételei a következők voltak: Háromszori golyóváltás és ha az ellenfelek egyike sem sérül meg folytatása a párbajnak karddal a végkimerülésig.

Február 18-án a hercegasszony születésnapján történt meg a párbaj a bécsi lovagló iskolában. A hercegasszony, a ki akkor Nizzában volt, semmit sem tudott erről. A mikor két ezredembeli tiszttel a párbaj színhelyén megjelentem, hozzám lépett Fejérváry báró és kérte, hogy mutathasson be a hercegnek. Mindez ideig ugyanis sohasem láttam vetélytársamat. De én ronakodtam és megvívam a párbajomat oly ellenféllel, a kinek soha be nem mutattak. A herceg rám célozt, én a levegőbe sütöttem el pisztolyomat és mert nem talált engem, kardot ragadtunk. Ennél is kívántam ellenfeletemet kímélni.

Parhaj közben néhány szót váltottam segédekkel és ezek egyike odasugta nekem: — Vágy végig rajta egyszer! És én megváltam jobb karját. A mint a párbaj véget ért és a herceg biztos volt abban, hogy ismét fogadhatják majd az udvarnál, elváltunk. — Ezt megelőzőleg azonban hozzám lépett ellenfelem két segédje és kifejezte elismerését, hogy uriember módjára viselkedtem.

Elsiettem, hogy a hercegasszonyt értesítem a történetekről. A távirat, a melyet elküldöttem neki, a következőket tartalmazza:

„Ezen most volt párbajom hercegi férjével. Megsejtettem, de ne aggódjék, sebesülésem csekély.”

Néhány óra múlva megérkezett a válaszlaz, mely így hangzott: — Ez a születésnap életem legszebb napja.

Időközben a dolog közöndomása lett. Londonba mentünk, a hol a Metropole-szállóban laktunk.

A hercegasszony, akit rémtülettől töltött el egy botrányos törvényszéki tárgyalásnak a lehetősége, azt tanácsolta, hogy szökjem meg vele Amerikába.

Ártatlanságom tudatában vonakodtam ennek eleget tenni és Horvátszágba, Lo-

borba vittem, mostoha atyám kastélyába. Mostoha atyám érkezésünkről értesült, Zágrába utazott. Anyám, Keglevich grófné igen szívesen fogadott ugyan, de nem sokára elhagyott minket és Zágrába ment, mert ő is felt cselekedetünk következményeitől. A hercegasszony férjének képviselője, Bachrach dr. különböző ajánlatot tett nekem. Ezek egyike az volt, hogy Bachrach dr. nagy összeg pénzt tesz le számomra, ha kötelezem magam arra, hogy soha többé viszkont nem látom a hercegasszonyt.

Ezt az ajánlatot visszautasítottam. És csak most idézlek Zágrába a katonai törvényszék elő és 1898. május 9-én foglalkozt a Pruchner-szállóban, Zágrábban. A hercegasszonyt is letartóztatták. Ő tébolydába jutott, én meg börtönbe.

Három és fél év múlva megkegyelmezték. A hercegasszony a lapokból értesült erről. En Bácsba mentem és csakhamar észrevettem, hogy titkos rendőrök vesznek körül. November vége felé elég pénzem volt ahhoz, hogy végrehajtsam azt a tervet, melynek gondolata hosszú éveken keresztül nyomta lelkemet, hogy beszélhesek a hercegasszonnyal.

Egy drezdai barátom igen nagy hálaért kötelezett azzal, hogy ennél segítségemre volt. Még Drezdába való érkezésem napján mentem Coswigba. Ott megmondták nekem, hogy a hercegasszony naponként kikocsizik és csakugyan láttam a szálloda ablakából, hogy kocsizik el arra. De ő nem vett észre engem. Másnap kerékpárt kerítettem és Coswigból Lindendorfbá mentem kerékpáron. Mindenhol, amerre csak kocsizni szokott, megfordultam, de nem láthattam meg.

Harmadnapra találkoztam vele; Pierson dr. és mostani udvarhölgye, Schaner kisasszony kísérté. A hercegasszony megismeri, elhalványodott, félsz fordította a fejét és úgy tett mintha el akarna ájulni. Gyorsan elrohogtam onnan, mert nem akartam ügyünknek ártani és mert biztos voltam abban, hogy a hercegasszony, ha csak lehetséges lesz, holnap és azután minden nap ugyanazon órában meg fog jelenni. Másnap esett, így tehát csekély volt a valószínűsége annak, hogy ki fog kocsizni. De harmadnapra megláttam ugyanabban az órában és ugyanazon a helyen, egy kis tisztáson. Az udvarhölgy intett nekem, hogy menjek az erdőbe. Követtem őt a kerékpárral. A hercegasszony elhagyta kocsiját és őt esztendei kimondhatatlan szenvedés után viszontláthattam és ismét beszélhettem vele. Feketébe volt öltözve. Egy fahoz támaszkodva könnytel szemekkel mondta!

— Még van Isten!

Vagy tíz percig tartott együttlétnk, az udvarhölgy mindig a közelünkben tartózkodott. Minthogy azt reméltem, hogy naponta láthatom majd, nem beszéltem meg a jövőt. De Pierson dr., ki megtudta a titkos rendőrök útján Drezdába való tartózkodásomat, megtiltotta a hercegasszonynak, hogy ottidőzéseim alatt kikocsizázzék. Hogy a hercegasszony helyzetét ne rosszabbítsam meg, elhagytam a vidéket.

A trónörökös és a Schulverein.

A fölsült ultramontánok.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, febr. 2.

Az ultramontánok hirdett egyetülete alapos lefőzésben részesült a napokban, még pedig éppen attól, akinek a nevét oly gyakorta emlegette Magyarországon ellen és a római katolikus egyházon kívül álló hífelekezetek ellen intézett támadásaiban. Ferencz Ferdinánd, a magyar-osztrák monarchia trónjának várományosa egész kerekén visszautasította a Schulverein vezetőinek azt a kívánságát, hogy ő is vegyen részt azokban a reakcionárius mozgalmakban, amelyek ennek az együletnek egyedüli működési körét képezik.

A feltűnést keltő esetről Bácsból a következőket jelentik:

Ferencz Ferdinánd főherceg mintegy két évvel ezelőtt elvállalta az osztrák Schulverein védnöki tisztségét. Miután az egyület a kongregációkkal való összeköttetéséről és határozott haladás ellenes álláspontjáról volt nevezetes, ez a tény az osztrák Reichsrath szabadelvény gondolkodó tagjai között általánosan feltűnést, sőt felháborodást keltett, úgy, hogy a trónörökös személyét és tetteit ez esetről kifolyólag egyik képviselő éles bírálatban és támadásban részesítette a Reichsrath ülésén.

A Schulverein magyarfalu irányzata közöndomán lévén, a magyar országgyűlésen is szóba került az eset.

Akkoriban azt hitték, hogy mivel az iskolaegylet harcias jellege mellett azt a célt tűzte maga elé, hogy visszaszerzi a r. katolikus egyháznak az iskolákra való hatalmas befolyást, — tehát a trónörökös is aktív részt fog venni az egyület harcaiban, amelyek a felvilágosodás ellen irányulnak.

Legújabb időben az a hír terjedt el a beavatott körökben, hogy az egyület vezetője és a főherceg között jelentékeny differenciák merültek fel. A vezetőség tudniillik azt kívánta a trónörökösöktől, hogy foglaljon határozottabban állást a kitűzött célok mellett és fejtsen ki erősebb agitációt abban az irányban, a melyben az egyület.

Az osztrák klerikálisok azonban alaposan csalódtak azokban a reményekben, a melyeket ehhez a látogatáshoz fűztek. A főherceg az egyület és a közte parlamentairek használt vezető embereknek kije-

lant a jobb jövő reménye: az itt nálunk is csak az ő nagy lelkeinek fölemelő hatása alatt történhetett. Amennyire fázott még a nevétől is az osztrák, annyira fölmelegedett, lelkesedett a magyar. Ő mondotta Debreczenben a nála járt enyedi küldötségek: „Enyédnek fel kell épülnie. Enyéd szebb lesz, mint volt, mert Enyéd nagy hivatással bír Erdélyben... Ha véremmel tudnék segíteni a szerencsétlen városra, azt is odaadnám.”

Talán az ország egyetlen városában, helységében sem kísérték olyan élnk figyelemmel Kossuth Lajos külföldi útját, az egész művelt világ jóindulatát felénk terelő, nagy nemzetek szívét meghódító tevékenységét, mint nálunk. Hiszen sehol sem sajtogtak annyira a veszteség sebei, mint itt, sehol sem esett olyan jól a fel-fel csillanó remény enyhítő balzsama, mint e fájó sebeknek.

Enyédnek azt, a mit akkor vérben és vagyonban elvesztett, úgy sem adhatta vissza többé senki és semmi. A feltámadás, az újjászülés munkája, az elnyomó zsarnokság ólálkodó csalócai között nagyon lassu volt. Ott kellett hát keresni a vigaszt, az orvosságot, ahol minden magyar szív összedobban: a haza, a nemzet felszabadításának óriási munkájához fűzött váradalmakban.

A váradalmak vagy nem, vagy csak részben teljesültek. Másfél évtizednél tovább kellett tünnünk a rabigát, de a legdrágább kincs, a jobb jövőnek legbiztosabb záloga: az önbizalom kezdett visszatérni, a nemzet lelke azontul azonosult a Kossuth Lajoséval és soha ki nem apadó erőforrásá vált, tozott, mert belészakadt a magyar szabadság összes apostolainak átöröklött lelke. De maradt ebben a forrásban valami olyan is, a minek a magyar legkevesebb hasznát vette, legtöbb kárt látta: az érdemelekre pazarolt oktalán nagylelkűség. Pedig 400 esztendő szomorú tapasztalatain keserves csalódásain megtanulhatták volna, hogy nagylelkűséget csak nemes ellenféllel szemben szabad használni. Azok, akik Enyédet 49-ben odadobták a legfektelenbőrd hordák telhetetlen dühének, sohasem ismer-

tek egyebet hatalmi gőgnél, kapzsiságnál, rut halálanságnál. Talán ez az oka, hogy az osztrák név sehol sem gyűlöltebb, mint Enyédnek.

Kossuthnak igaza volt, Enyéd és vidéke területéről lassankint eltűntek a romok s a borzalmas idők emlékezete már csak a lelkekbe szorult. Onnan azonban semmi sem tudta kitörölni még a század végéig sem.

El sem enyészik addig, a mig a Kossuth Lajos alkotta nemzeti eszmény valóra nem válik. Ez az a hivatás, amelyet Enyédnek szolgálnia kell.

Ez asztaloknál, hála Istennek, még három nemzedék találkozik. Egyik, a szomorú idők tanuja, már nagyon megapadt. Ez a nemzedék a maga lelki világában nevelte gyermekeit. A fának növekvő, fejlődő gyümölcse nem kaphatott más zamatot, mint azt, amely a törzs, a szülő egész valóját áthatotta. En és a velem egykorunk ezekhez tartozunk. A mi lelki világunkba még teljes mivoltában illeszkedett be azon idők képe, szívünkben még egész fájdalommal nyilatalt át az apák és anyák szenvedése. Mi még jártunk a romok között, láttuk, érintettük azoknak panaszos üszkeit, néma áhitattal tültek körül szülőinknek és jó szomszédainknak tüzhelyét, könyveink összefolytak az övéikkel, mikor a retentő tragodia borzalmas részleteit újra meg újra elregélték. Láttunk eleven és beheggedt sebeket.

És láttuk gyakran a legvérlázítóbbat, láttuk Enyéd földulóját, kinek a nevét is undorral veszi ajkára minden jó érzésű ember. És ez az alávaló haramia, ki mindig futott, ha fegyveres férfiakkal kellett szembeállania, még most is él.

Eleterejének, szennyes lelke nyugalmának semmit se ártott a 800 ártatlanul gyilkoltak vére! El bizony, sőt jutalmat is kapott. Hiszen a Ferencz József-rend lovagja, sőt — hallatlan! — kegydíjat is élvez: 1260 koronát a »Királyi várlokak és kertek fenntartási alapja» jövedelméből. Ezt a kegydíjat Schwarzenberg herceg ajánlatára kapta ő Felségétől.*

* Szilágyi Farkas, Nagyenyed pusztulása 1849-ben 360. l.

entette, hogy ő ugyan elfogadta a védnökké-
sége és az egyetlent jóakarattal is
viseltetik, azonban ő jó katolikus, de nem
ultramontán. Egyáltalában — mondta a
főherceg, — ne is gondoljanak arra az
urak, hogy én valaha is eksklusiv felekezeti
szellemben gyakoroljam védnökkéi jogomat.
Ezt teljesen ki van zárva.

A kiküldöttök csalódottan távoztak a
főhercegtől, aki ezzel az eljárásával teljesen
elhárította magáról az ultramontánosság minden
gyanuját.

UJDONSÁGOK.

Kolozsvár, febr. 3.

Szeress!

Szeress! valamig szerelemre soványasz,
Röppenni ne hagy az arasznyi időt;
Óh! hasztalanul szagolod a virágot,
Ha szirma, ha szára, kiaszva, kiolt...
Mert fiatal szívünk teli vágya
Most még kidobogja, a mit kiakar...
De majd jön idő, s dobogása üres lesz...
Szeress, a szíved valamig fiatal!!!

Nézd, a virág nedűjére leröppen
Kéjbe fűdve picinyke bogár,
Am, ha kis ajka leszded a mézet,
Könnyed lebegéssel odább, tova száll...
S a pusztá virágra leszállani nem fog
Más lepke, s ez égve, sórárgya kihál...
Egy szer van a szív tele édeni mézzel...
Szeress, a szíved valamig fiatal!!!

Mert szerelem csak az ifjú élet!
Felleges égen örök derű, fény!
Leiket arany, ragyogó sugarával
Gyöngyön befog, lelkes tünneműt!
De jóni fog egykoron egy nehezebb rész,
S akkor a fény aluszik ki hamar...
Használd az időt: légy szikra a fényben!
Szeress, valamig a szíved — fiatal!

Jánosy Béla.

Pletykák a sétatéri jégről.

Kolozsvár, febr. 3.

Kedves Szerkesztő Ur! A te napelötti
lapban megjelent kis tudósításom, nagy
megdöbbenést keltett a jégcsaládok között,
a mi nem is csoda, mert elédig a ko-
lozsvári jégpályán zavartalanul — a nyil-
vánosság ellenőrzése nélkül — garázda-
kodhatott mindenki. Hogy általánosságban
szóljak egyelőre, a megdöbbenés külön-
böző módon jutott kifejezésre. Egyik
feketehajú bakfis: élénken tiltakozott é
jelző és a rövid-ruha ellen, kétségtelenül
bebizonyítva, hogy a rövid-ruha vele
szemben koholt rágalom volt. A többiek:
akik nem tudták ill. határozottsággal ta-
nuságot tenni nagylelkűségükről, rette-
netes merénnyellettel kényszerítettek annak
spontán kijelentésére, hogy ruhájuk nem-
csak hosszú, de — seleges is. E merény-
let, rendes polgári anarkista módra tör-
tént, némi enyhítő körülménnyel, ameny-
nyiban nem dinamittal robbantottak fel,
hanem hóbombákat robbantottak szét a
— hátamon. Ilyen körülmények között
természetesen ünnepélyesen letértek ez-
uttal, a sajátbom annyira gáncsolt szemé-
lyeskedés teréről és nevek említése nél-
kül konstatálom, hogy a hosszú ruhát
Kuhn Irma produkálta; míg a hóbombá-
kat: Baló Verika, Bójtó Margit, Kuhn
Edith és Treer Margit.

Különböznék tegnap is vidám, hangos
élet volt a jegen. A multkor között
névsor teljes egészében érvényben marad
most is, legfeljebb Babos Ius, Bodó
Annus, Fodor Erzsike és Gajdó Irma
hiányoztak a rendes látogatók közül.

A kajánlelkű vezetőség természetesen
tegnap is elbűbélte a muzsikát, ellen-
ben a fekete tábláról rémülten konsta-
táltuk, hogy este öt órakor délután nagy
jégűnnepély lesz. A rémületre pedig az
adott okok, hogy az ilyen hosszú — ha-
táridőre kifüggesztett hirdetések, biztos
— olvadást jelentenek. Épp ezért többek
nevében a jégcsaládok együttmaradása
érdekében, azzal az alázatos instanciával
fordulok a tekintetes Elnökséghez, hogy
a jégűnnepélyeket legfeljebb 24 órával
azok megőrtésé előtt, hozza tudomá-
sára. Idő ó nagyságának, aki tudvalevő-
leg széleslyes, mint egy primadonna és
szívesen, örömmel húz keresztet a mé-
lyen tisztelt jégpálya Elnökség számi-
tásain.

A már említett és elszenvetett bom-
bázásért — tekintettel jelen írásom bizo-
sított hasonló következményeire — a fáj-
dalomdíjra szóló számlát a szezon vé-
gén fogom benyújtani a Szerkesztő
Úrnak.

Kolozsvár, 1904. február hó 3-án.

Halifax.

A hadsereg bankja.

Kolozsvár, febr. 3.

Csak úgy röpköd a levegőben a sok
hangos jelszó: „Új bank alapítása!”, „A
hadsereg bankja!”, „Szenzációs gründolás!”
És utána el is mondják szép gyorsan,
hogy mi hát a legujabb katonai szenzáció.
Katonatiszt bankot alapít Wrede herceg
tábornok ur. Már tíz millió koronát be is
fizetett hírszerítő részvényekéért, miből
a legnagyobb részt maga az uralkodó s a
királyi család jegyezte.

Az új bank azt a hangzatos célt tűzte
ki maga elé, hogy a hadsereget meg akarja
menteni az uszortól. Az új bank tehát
valamennyi katonatiszt adósságát konver-
tálni fogja, kik garanciát vállalnak az

íránt, hogy tizenöt év alatt letörlesztik a
pénztézetétől nyerendő tartozásukat.

Mindenestre nézzük, vajon igazuk
van-e a hangzatos jelszavaknak, melyek a
rengeteg sok egzisztencia megmentésének
szép eszméjéről rugóknak. A bankalapítók
célnak helyes és nemes. A hadsereg szá-
mos tisztjét vasmarokkal fojtogatják a hite-
lezők, s a legkíváltságosabbak közül is számosan
képtelenek lemondani rangjáról, mert
már tovább nem bírják.

De hát az új bank, ha igaz a hír és
hogya testet ölt a terv, rendezheti a régi
ügyeket, készen lehet újabb kölcsönök fo-
lyósítására is, de ez még meg nem menti
az egyes alakok nagy tömegét az összerop-
panástól.

Tévedés, hogy az úzsora teszi tönkre
tisztjeinket. Tönkre teszi őket az a zo-
moru valóság, hogy nem mindegyikük
visz vagyont e pályára, mely a mai álla-
potában s a ma uralkodó elvek mellett
szegény embert nem is tud megtérni a
kebelében. A rejtett és sok kötelezett-
ség, a kötelező urias életmód, a főbe-
valók tiszteltetésre szánt számtalan kisebb-
nagyobb ünnepek, olyan terheket rónak
a tiszték vállára, melyekhez az egyébként
elégé méltányosan megszabott katonai-
tisztii jövedelem nem elegendő.

Ott uralkodni kell. Muszáj. Az elvo-
nuló, szerény, takarékos katonatiszt mo-
solyra, lenézésre és boykottra talál társai
körében. Ha a polgári társadalomban is
megfordul, a mit manapság szintén meg-
követelnek tőle, akkor pláne nem futja
ki a fizetéséből.

Tehát vagy gazdag, vagy szegény.
Utóbbi esetben kölcsönöz és egyre több
kölcsönhöz fordul s ha a kölcsönt nor-
mális kamattal mellett kapja is, — hon-
nét fizesse vissza? A kis hőtömög lavi-
nává nő és magával sodorja a fényes
bojt-tulajdonost.

S ha bank lézen? A régiebb dolgokat,
jól van, rendezi. Föltéve, hogy a nála
kölcsönvétel tiszt garanciát képes nyu-
jtani a fedezetet illetőleg. Tegyük fel,
hogy mindnyájan tudunk ily garanciát
nyújtani, de hát: a viszonyok nem vál-
toznak, a hadsereg szelleme nem újodik
meg, a sok kiadás épp úgy meg lesz ez-
után is, — vagy nem?

Kész lesz-e az új bank az összes
ezutáni kölcsönöket is ugyanazoknak fo-
lyósítani? Lehet-e ugyanazoknak fede-
zet nyújtaniok a jövőre nézve is? Avagy
az új bank, új szellemet, új légréteket
hoz majd belé a hadsereg világába?
Ezt nem hisszük. Pedig erre vá-
gyunk. Ezt szeretnők, ezt hangsúlyoztuk
oly sokszor s e nélkül, azt hisszük
melyesleges kár azért a sok szépséget
s azért a tömegtelen sok millióért.

(-6.)

Romeó és Julia.

Színész a szerepéről.

Kolozsvár, febr. 3.

Mielőtt e szerepet a kolozsvári közö-
ség előtt eljátszanám, szükségesnek tartom
felfogásomat a közönséggel megismertetni,
annál is inkább, nehogy előkészületlenül ta-
lálja az, a mit ez estén eléje viszek.

Mielőtt felfogásomat ismertetném, il-
letve Romeó alakjával foglalkoznék, szüksé-
gesnek tartom megjegyezni, hogy eddig is
minden törekvésem oda irányult, hogy a
rég szaváló iskolának helytelen voltát be-
igazoljam. Nem óhajtok reformátorként fel-
tűnni a közönség szemében, ez távol áll
tőlem, de teszem ezt azért, mert meggyő-
ződéssel Szerintem és minden józan gon-
dolkodó ember előtt csak komikusnak
tűnhetik fel, ha hús és vérből alkotott em-
berek, (mert a színész feladata az író esz-
méinek hús és vért adni) szeremlüket ko-
tára szedhető hangjelzéssel valójuk meg
imádoztuknak. Azt hiszem, ha valaki így
mondaná el szíve érzelmait egy leánynak,
az kinevetné és soha többé nem tudna vele
kacagás nélkül szövegni. De ennél is ne-
vetésegesebbnek tartom, ha valaki úgy kéri a
nyakendőjét a szobaleánytól, mint ha az a
nagyapját ölte volna meg. — Lejárt már
annak az ideje, mikor a színész este a desz-
kákán is színész maradt.

Az én feladatomban az, hogy ott a szin-
padon, hús és vérből alkotott embert lásson
a közönség — olyat, a milyet százát, ezeret
lát, a mindennapi életben!
Mert a szinpad az életet van hivatva viz-
szaadni és a melyik színész ezt tenni, elmu-
lasztja annak munkája a papiros talpu
cipő értékével sem ér föl, mert azt meg
ha megázik! Tetszik az, de csak pillá-
natnyi hatást idézhet elő, ezt is csak azért,
mert szoktalan a fülnek, az életben nem
hallja senki és a különlegesség ingeré-
vel hat!

Ha azonban a közönségnek eszébe jut
gondolkodni is a fölött, a mit látott: ráfog
jónni, hogy az illető színész hazudott, mert
így nem beszél ember, legfeljebb a Frimm
intézet kandidátusa. Ha a közönség nem
csak néz, hanem lát is, akkor rá fog jónni,
hogy az indokolatlan deklamálásnak a mai
szinpadon nincs helye... hopp... de igen,
egy esetben mégis van — ha színészt kell
karikírozni — ez esetben magam is szí-
valnék!

Most áttérek felfogásom ismerteté-
sére. Ime a szerintem felállított Romeó jele-
me. Fiatal gyerek ember, a kinek a sze-
relem életszükséglet, mely őt romlásba
dönti.

Szerempben első sorban is az olasz faj
lobbanékonyságát óhajtom jellemzeni, a mi
Shakespeare-nek célja is volt.

Romeót nem úgy fogom megindítani,
mint bujában végleg elcsigédzt szerelmest,
de ki tudatában lévő, hogy szerelmese nem
viszonyozza érzelmét, (megesküdt nem sze-
relni) cinikus nyíltsággal valjha meg életut-
ságát s öncélúdi igyekszik rosszul palástolva
ezáltal bánatát.

„Kit szerettek? Egy hölgyet — ko-
molyan”...

Azonban a cinizmus és öncélúdság mű-
gött mindenkor ott van az elkészítéshangja...
nem az őt bu mérge. Inkább kedvetlenség
jellemzi kezdetben Romeót, mint az a mi-
vel rendesen fölruházni igyekszik e szerepet
sok színész.

Szerintem helytelen a tragédiát úgy
megindítani, hogy a közönség már Romeó
megjelentekor érezze a dolgok hova fejlődé-
sét, mert hiszen senki sem tudja, hogy vele
nem sok idő múlva mi fog történni, annál
kevésbé tudja azt, hogy a dolog tragikus
kimenetelű lesz, mert lehetséges, ha ennek
tudatában volna, tartózkodnék attól.

Tehát felesleges mélyen aláfestett sze-
mekkel és borongós hangon előre jelezni a
tragédiát.

Romeó mintegy belelovagolja magát
ebbe a tragédiába; öntudatlanul és csak az
erkély-jelenet után válik komoly Romeo
szerelembe.

Mindeneddig szerelmének nincs határo-
zott karaktere. Az erkély-jelenetnél valóság-
os fiánkoló gyerek, a kinek nem fér a
fejébe, hogy őt, a kit még sohase szerettek,
ilyen mennyi üdvben részesítik.

Ez a gyermek elhamarkodottság jele-
mezti őt Lőrinc barátával való jelenésben,
a mikor toporzékolva, türeimellenül nőgatja,
hogy adja össze őket, mert neki Julia kell!

A gyermek első szereleme Romeo tra-
gédiája, mely jelenetéről-jelenetre, illetve
percéről-perce halad a komolyoság felé (min-
den deklamáló hangot kizárva.)

Mikor aztán tragikussá válik, elemi
erővel tör utat magának és féktelen szen-
vedéllyel rombol le mindent, a mi ut-
jába áll.

Olasz vér!

E jellemvonások festésénél nem fo-
gom mellőzni azt a hangot, a mely a ro-
mantikusoknál nélkülözhetetlen, de soha
sem a természetesség rovására.

Ezeket óhajtottam a közönség tudó-
mására hozni, miselőtt Romeót eljátszanám!
Bővebben nem ismertettem felfogásom
apróbb részleteit, nem akarván túlságosan
igénybe venni a lapok hasábjait.

Somlay Artur.

(Peteci István tiltakozása).

Jeleztük már lapunkban, hogy a Kisfaludy-
társaság megválasztotta költői tagsági helyére
Peteci István, dr. Csengeri János, Werner
Gyula és Sebők Zsigmond kandidáltakat.
Peteci István, miként ő maga jelenti ki
egyik marosvásárhelyi lap szerkesztőjéhez
írott levelében, nem fogadja el a jelölést,
a ki érthető föltűnést fog kelteni irodalmi
körökben. A kiváló író, kitől említett lap
helyesen jegyzi meg, hogy biz ő amugy is
Peteci István marad, többek között ezeket
írja érdekes levelében:

A Kisfaludy-Társaság tagjai közé so-
szor ajánltam, de kitértem az elismerés e
formája elől. Tavaly is, azelőtt is tilta-
koztam a választás ellen: ezutal is, a
mint a lapokból a jelölésről (tudom s
akaratom ellen) értesültem, írtam a Tá-
rsaság elnökének, tiltakozva a választás
ellen. Elvonulva élek s a parádétól félek.

A Kisfaludy-Társaság mindenestire
diszére vált volna, ha Peteci Istvánnal bő-
vült volna a tagok serege. Így pedig már
csupán három ajánlott jelölt között oszol-
nak meg majd az érdekes választás esélyei.
(A mentők januáriusa.) A ko-
lozsvári mentőegyesület, a mentők január
bavi működéséről alábbi kimutatást küldötte
ke szerkesztőségünkhöz:

Január havi összes működés: 1. Bal-
esetek száma s az ezeknél nyújtott első
orvosi segély 82. 2. Betegszállítás 9. 3.
Mozgó órság 37. 4. Tűzhöz kivonulás 1.
Vaklárm 5. Összesen 134. Ezekből nappalra
esett 91 éjjeli időre 43. A balesetek között
volt: 1. Hirtelen támadt rosszullét és meg-
betegedés 25; és pedig általános rosszullét
14, ájulás 1, görcsök 3. eskőr 4, vérzés 1,
véletlen mérgezés 1, fagyás 1. II. Szélsős és
sérülés 50, és pedig csonttörés 4, égési seb
2, zúzott-szakított seb 20, vágott seb 16,
szurt seb 1, harapási seb 1, zúzódás 4,
idegen test eltávolítás 3. III. Öngyilkosság
és öngyilkossági kísérlet 3, és pedig önkasza-
zás 1, önmérgezés 2. IV. Egyéb eset 2, és
pedig hirtelen szülés 2. V. Halál eset 2.
Igenye vételeit az egyesület a rendőrség
49, intézetek és egyesületek által 39,
magánfelek által 86. Összesen tehát 134
esetben. Betegszállítás volt első segélyvel
kapcsolatban 6, megkeresés következtében
4 esetben. Összesen 10 esetben. Ezek közül
szállított: 1. a Karolina orsz. kórházba
7. 2. Szülő-intézetbe 1. 3. Magánlakásra 1.
Összesen 9. Az összes működésből esett; a)
a város belterületén 102, b) külterületen
32. Összesen 133. Az egyesület fennállása
vagyis 1892. február 28-án történt műkö-
désének megkezdése óta az összes műkö-
dés: 1. Balesetek száma s az ezeknél nyu-
jtot első orvosi segély 13467. 2. Beteg-
szállítás 2355. 3. Mozgó órság 4457. 4.
Tűzhöz kivonulás 153. 5. Fertőtlenítés 198.
6. Vaklárm 199. Összesen 20829 eset.

(Az izr. négyzet mulatsága.)
Ma este tartja meg a kolozsvári izr. négy-
zet a New-York helyiségeiben ez idei nagy-
szabású táncestélyét. A hangverseny műso-
rát már volt alkalomuk közölni, itt csupán
azt említtük meg, hogy a hangverseny sze-
repői nagy ambícióval készülnek a mai
estre, mely előreláthatólag egyike lesz a
farsang legsikerültebb mulatságainak. A hang-
verseny pontban 8 órakor kezdődik.

(Meddig terjedhet a korcsma-
hítel?) A főkapitány a mai napon hirdet-
ményt tesz közre, melyben tudtára adja
mindenkinek, akit illet, hogy az 1899. évi
78.543. számú belügyminiszeri rendelet
értelmében az 1883. évi XXV. t. c. 22. §-a
szerint Kolozsvár város egész területén a

korcsmahitel 4 koronán túl nem terjedhet.
A kinek pedig ennél többet hiteleznek, azt
nem köteles senki kifizetni. Ha mégis köve-
telnek rája, akkor tegyen jelentést a kel-
lemetlenkedő vendégnek ellen és a főkapitá-
ny ur 30 napig tartó elzárással bünteti
meg. Mert hát 4 koronáj terjedhet csak a
korcsmahitel Kolozsvár városában. A főka-
pitány különben 100 koronáj terjedhető
pénzbüntetés terhe alatt azt is elrendeli,
hogy ezen rendeletét minden korcsma ros
figgessze ki látható helyen a helyiségében.
A főpincérnek azonban továbbra is nyújthat-
nak akár mekkora hitelt és be is hajthatják
— le, alább ezt nem tiltotta el a főkapitány.

(Medikus Estély.) F. hó 20-án
a New-York színloda földszinti termeiben a
medikusok estélyt rendeznek. Az előző évek-
ből is kiváló jó hírnek örvendő mulatság
elnöke Csóhány János, alelnökök Gyér-
gyai Árpád, Péterfi Tibor és Sárdy
Elemér. A rendező bizottság, már is nagy-
ban buzgalkodik s mindent meg tesz a mu-
latság sikere érdekében.

(Gépészek táncvigalma.) Az
„Erdélyrészi gépész és gépkezelő egyesület”
tegnap este jólsikerült táncvigalmat tartott
a Központi szálló emeleti nagytérben. A
mulatság, melyen igen sokan vettek részt,
a legkedélyesebb hangulatban a reggeli
órákban ért véget.

(Gyermekszínház.) A Szentpéter
városrészi róm. kath. elemi iskolában teg-
nap délután jólsikerült gyermek-előadást
rendezett a tanítótőstől. Három kis szin-
darab került előadásra. A szereplők kis
elemi iskolás fiúk és leányok voltak; va-
lamennyien értelmesen és bátran játszottak.
Vasárnap az előadást megismétlik.

(Dalestély Kolozsán.) A kolozsi
polgári dalkör e hó 6-án a fűrdővendéglő
nagytermében, saját alapja javára, batyus
táncmulatsággal egybekötött dalestélyt ren-
dez, melynek műsora a következő: 1.
»Szárnyat öts fel» Verdiől. Énekli a dal-
kör. 2. Prolog. Előadja: Maliga József. 3.
Népdalok a »Sárga csikó»-ból. Énekli a
dalkör. 4. Szavalt. Tartja: Dózsa András.
5. Népdalegyveleg. Lányi G.-tól. Énekli a
dalkör. 6. Monológ. Előadja: Ifj. Gergely
Mihály. 7. Insurgensek rízdója Zsaskovszky
F.-ól. Énekli a dalkör.

(Szólószeti előadás.) Pammer
Jenő, tordai magyar királyi szőlészeti és
borászati felügyelő e hó 5-ikén délelőtt 10
órákor, a városháza közgyűlési termében
szőlészeti és borászati előadást tart, mire
az érdeklődő szőlőgazdák figyelmét ezuton
is felhívjuk.

(Magyar patriciusok Fiumé-
ban.) Az utolsó években az volt a népszerű
ember, a ki azzal dokumentálta, fímei ha-
zaifaságát, ha azt kiabálta, hogy a magyar
embernek nincs helye a város reprezentan-
ciájában. Mennyire változnak az idők! Va-
lamikor a fiumei apák és nagypapák büsz-
ké voltak rá, hogyha magyar embert ve-
hettek be a patricius-tanácsba. Ime egy
csomó magyar név, a melynek viselői 1791-
től, 1848-ig tagjai voltak a fiumei patricius
tanácsnak: Német Sándor, Gerliczy Mihály
báró, Beniczky János, Balás József, Klobu-
szky János és József, Göcz László, Kapy
József, Semsey Job, Csáky László gróf, Sta-
riczky Lajos, Barkóczy Ferencz gróf, Bat-
thyány Vincez gróf, Desewffy József gróf,
Duschek Ferencz, Klobusiczky Károly, ifj.
és id. Majláth József grófok, Niczky Lajos
gróf, Perényi György báró, Pálffy Lajos gr.,
Podmaniczky József báró, Redl Imre báró,
Sándor Antal gróf, Szögyény Zsigmond,
Bojkáth Rezső, Császár Ferencz, Farkas
Rezső, Fésüs György, Tallán Sándor, Gen-
czy József, Majláth Antal gróf, Pásztor
László, Úrményi László, Várady József,
Horhy Mihály, Forgách Antal gróf, Zichy
Ferencz gróf.

(Katholikus pap és mágna-
asszony.) Megszoktuk már az utóbbi idő-
ben, hogy az uralkodóház tagjai kötnék
szenzációs házasságokat. A büszke főváro-
sok ilyenmű szenzációit megirigyelte Hajdu-
bőszörmény, ahol mint tudósítónk írja,
óriási feltűnést kelt egy készülő házasság.
A férfi Sembery Miklós, a ki eddig Hajdu-
bőszörmény róm. kath. plébánosa volt.
Nemrégien lemondott állásáról, letette a re-
verendát és a református vallásra tért át.
Ez persze nem történt ok nélkül és nyit
titokként beszélük, hogy a kilépést hamaro-
san házasság követi. A kihez legyőzhetetlen
szerelem fűzi a férfit, az előkelő mágna-
asszony, Hajdu megyében nagy birtokai
vannak.

(Egy pincér meg egy pin-
cérnő.) Egyiknek sincsen állása, facérok
mind a ketten. A közös sors összehozta
őket, együtt rótták az utcákat és együtt ko-
pogtak be a kávéházakba állásért, Ursza
Ádám a pincér és Gulcsár Emma a pin-
cérnő. Egy ideig jó egyetértésben éltek így,
de tegnap délután valami felett összevere-
kedtek, úgy hogy rendőrnök kellett szőjjel
választania őket. A rendőr aztán be is ki-
sérte a verekedőket, amint illik, a csata
színhelyéről a Monostori ut 89 számú ház-
tól. És most ott ülnek a dolgozóházban a
pincér meg a pincérnő.

x (Városunk elismert) és legjobb
mű-selyem festője és vegyészeti ruha-
tisztítója Czink József Kolozsvárt, We-
selényi Miklós utcza 25. szám (a postával
szemben.) Gyászruhák 24 óra alatt festetnek
feketére.

2724. 23—g0

SZÍNHÁZ.

Heti műsor:

Szerda: Romeó és Julia. (b. 119. sz.)
Csütörtök: A tavasz. (b. 120. sz.)
Péntek: A mama. (b. 121. sz.)
Szombat: A drótos tót. (b. 122. sz.)
Vasárnap d. u.: Mátyás diák. — Szeget-
szeggel. — Három egyszerre. (Ifj. el. VIII.)
Vasárnap este: Aranyvirág. (b. 123. sz.)

* Két előadás. A délutáni előadá-
sok mosolygó, lelkes, nagy közönsége gyűlt
össze tegnap a „Tótleány”-hoz, Al-
má s y Tihamér régi népsziművéhez, mely
immáron elavult is, gyöngye is, de a sze-
replők igyekezete és a vidám, tapsrakész
közönség meg tudják még menteni egy-egy
délutáni előadás erejéig. A népszimű cí-
mszeretét ezutal Lónyai Piroksa játszotta,
ez a kedves, pajzán, ügyes Hanka, kit, fő-
leg a jelenlegi állapotokat véve zsinórmér-
től, valóban sajnálattal nélkülözünk ujab-
ban az esti előadásokon. A közönség szereti
Lónyai Piroksát, kinek vidám kedve életet hoz
a szinpadra s ez a szeretet tegnap délután
is gyakori kihívásban és meleg tapsokban
nyert kifejezést. Lónyai Piroksa mellett
Sz en t g y ö r g y i n e k becses gadaember-
tipusa és Kassai Károly Misoja érték el
a legnagyobb hatást.

Este ismét az Aranyvirág jutott
músortra. Az operett behízelgő, szép muzsi-
kája mint mindig, tegnap is élénk tetszés-
nyilvánulásokra birta a közönséget. Szabó
Marika, Károlyi, Kassai és Mészáros oz-
talt is tetszettek. Velük együtt Ladiszlai
József szép dalait ezutal is megtapsolták.

REGÉNY.

Synnöve Solbakken.

Írta: Björnsterne Björnson.

Fordította: Jeanette. (50)

— Nem lehet valami rossz e dolo-
ban, mert apám tud felőle.
— De ő még sem apám — felel
Synnöve.

— Ki tudja! — felel Ingrid — és
többet nem beszéltek erről.
— Azt hiszem itt kell várunk —
mondá Ingrid, midőn azon ponthoz értek,
hol az ut egy kanyarodással a sűrű erdőbe
kanyarodik.

— Nagy kerület kell tennie — mondá
Synnöve.
— De hiszen itt van már! — felel
Thorbjörn egy nagy kődarab mögött elő-
lépve.

Sok mindent akart még elmondani és an-
nál könnyebbnek képzelte, mert apja tudott
felőle és helyeselte. A templombeli elő-
mények után már annyira vágyott egész
nyáron egy ily órért, — hogy több bátorsá-
got érzett Synnövével beszélni, mint bár-
mikor.

— Legjobb lesz, ha az erdei utat vá-
lasztjuk — mondá, — gyorsabban is érünk
haza.

A leányok nem szóltak, de követték.
Thorbjörn Synnövével akart beszélni,
először el akará halasztani, míg a mere-
dekhez érnek, azután míg a mocsárhoz,
de mikor e helyeket elhagyták, azt gondolá

Arverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a bánffy-hunyadi kir. járásbírósnak 1897. évi 9191. számú végzése következtében dr. Tábor Sándor helybeli ügyvéd által képviselt Rothschild Ignác helybeli lakos javára Lázár Fannyá rotortál-rejtélyes lakos ellen 660 korona a járuléka erejéig 1898. évi január hó 4-én fogantatott költési végrehajtás után lefoglalt és 2178 koronára becsült következő ingóságok: szarvasmarhák, juhok, széná, szekér és 1 csür nyílvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a bánffy-hunyadi kir. járásbírósa 1904. évi V. 19/2. számú végzése folytán 660 korona tökéletesítés, ennek 1897. évi május hó 1-étől napjótól járó 5% kamatai és eddig összesen 47 korona 80 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Retyiczelen alperes lakásán leendő eszközölésére 1904. évi február hó 13-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzzel és mellett a legelőbbet ígérőnek, szükség esetén becsárón alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elővizezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatják és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Bánffy-Hunyadon, 1904. évi január hó 20. napján.

Osztián,
kir. bírósági végrehajtó.

Fiatal fenyőerdő kerestetik!

Előkelő, tökéletes vállalat több ezer holdas 40—80 éves jegenye- vagy lucfenyő-erdőt keres első kézből, készítés ellenében.

Ajánlatokat „Fiatal fenyőerdő“ csimén: **ECKSTEIN BERNÁT „Hirdetési Irodája“** (Budapest, Fűrdő-utca) továbbít.

A híres és közkeveltségnek örvendő

Répati savanyuvíz

mindig friss töltésben kapható minden fűszer-kereskedésben és vendéglőben

Kizárólagos főraktár Kolozsvárt:

Veress Károly Dózma-utca 1. (Telefon 466)

2465. 95—* Legolcsóbb bevásárlási forrás!

Réti Sándor férfiruhakereskedőnél

a Tanácsháza alatt.

1 férfi öltöny 4 frttól
1 fin „ 1 frt 50 krtól
1 férfi nadrág 1 frttól kezdve

kapható csakis a

Tanácsháza alatt.

BUDAPESTI ÉRTÉKTŐZSDE.

A kisbirtokosok által

sajátkezüleg, a legnagyobb gondnal, angolnyelv és rafias eljárással készített, kitűnő minőségű, nagyon olaj szavatolt fajtisza, I-sörrendű, miniszteri szókányrendeletnek minden tekintetben megfelelő

szőlőlugasnak is kiválóan alkalmas
csemege és borfajta szőlőoltások a tapasztalatok során fajtiszta, a legolcsóbbnak és legbiz-
hatóbbnak bizonyultak! — Minden nagyhangon
hirdető, gyárilag füllesztett, reklámozott, előhajtásos olást
messze felülmúlunk! — Chasselas, muskotály és más leg-
kiválóbb csemegefajtákból összeválogatott

I-sörrendű lugas-gyűjtemény ára:

(melyeknek megeredéseért és jóságáért felelősség vállaltatik)

1. Kis összeállítás 15 drb. 5 kor.
2. Nagy összeállítás 30 drb. 10 kor.

a) Borfajok: b) Csemegefajok:

Amerikai ripária portális alanyon olott gyökerez, fás és zöld ol-
ványok ára tavaszi szállításra:

Ezer drb. 200 k.
Száz drb. 22 k.
Tíz drb. 2 k. 50f.

Hazai szőlőfajok! Tízoxeramentek!

3002 15—* Szőlőkirály. (Delaware.)

A kötött talajon egyedül használható olyan rend-
kívül korai directtermő, melynek 25—26% os
cukor és szokatlanul nagy szeszartalmu bora
igen jó, hasonló a szomorodni másfajhoz és a
maderához. Silányabb kerti vagy homoki bork
feljavítására. Gyengébb évbéli termések házasi-
tására nem lehet eléggé ajánlani. A delaware
francia szigetről 17 évvel ezelőtt közvetlenül az
érmellékre portált ezen perenoszának ellent-
álló szőlőfaj termi manapság hazánkban a legjobb
és legerősebb bort s méltán nevezhetjük a **bork
királyának. A jövő szőlőszet kincse.** Min-
denütt megterem, egy a homokon, mint a kötött
agyagos, meszes, kőves, palás és nyirkos talajok-
ban. Ezen beoltás nélkül termő, biztosan jól meg-
forradott, rendkívül (tartós szívós zöldhajtása 1—20
hideget is kibíró) korán érő csemegefaj, felhozott
előnyeinél fogva megérdemeli hogy kertjeinkben,
barázdákon, kertések és házaik fala mellett s
minden egyébére nem használható helyeken mint

szőlő-lugas tenyésztessék!

100 darabból álló lugas-gyűjtemény osonagolva
és postán feladva csak 10 korona.

Borkirály! Mintabór 2 korona. (Delaware!)

Ripária portális telepek! • Nagymennyiségű ripária eladási

Tisztán kezelt valódi érmelléki fajúborok!

Palacsokban, úgy mint hordókban, kicsinyben és nagyban
a legutányosabban beszerezhető s kívánatra választélag
ellenében bővebb felvilágosítást, vagy 1 korona utánvélet
mellett mintabort küld:

sz érmelléki Szőlőszeti és Borászati Szakközlöny
mint Szőlőszeti Hirdetési Kalauz

SZÉKELYHID — (BIHARMEGYE).

Államadósság, közkölsön.

	Pénz	Áru
Magyar aranyjárdék	—4%	119 25
kor. járadék	3 1/2	90 90
kor. járadék	—4	98 90
1876. kel. vasuti áll. köl.	4 1/2	—
1889. áll. vas. ar. kölcs.	4 1/2	—
ez kölcs.	4 1/2	—
All. köl. vaskapucéj. kr.	—3	86
1870. nyeremény kölcs.	100 frt	209
Magy. regále-kárt. kötv.	4 1/2	—
Horv.-Szlav. kárt. kötv.	4	101
M. földteherment. kötv.	4	98 50
Horv.-Szlav. „	4	98 50
Tiszai és szeg. nyer. köl.	4	164
Horv.-Sz. jelz. föld. kötv.	5	100 75
Egyes osztr. jár. papir.	4	100 50
„ „ „ „ „ „	4	100 50
Osztr. aranyjárdék	4	120 50
koronajárdék	4	100 50
áll. sorsj. 1854.	3	180
1860-ból 500 frt	4	156
1860-ból 100 frt	4	185 50
1864-ből 100 frt	—	256
1864-ből 150 frt	—	256
Budapest f. v. kölcs. 4 1/2%	—	97 75
Bdpest székes f. v. kölcs. 4%	—	97 75
Temes-Béga v. szab. köl. 4%	—	98

Záloglevelek, elsőbbségek.

Belv. tkp. r. t. kor. ért.	4 1/2%	101	102
Egyesült f. v. tkptár	4 1/2%	100 75	101 75
korona ért.	—4	98 75	99 75
Kisbirt. orsz. földh. int. 34 év	5	103 50	104 50
50% évre kor. ért.	5	103 50	104 50
50% évre —	4 1/2	101	102
M. agr. és j. szőlők. kötv.	4	98	99
„ „ „ „ „ „	4	98	99
„ „ „ „ „ „	4 1/2	101	102
„ „ „ „ „ „	4 1/2	100 50	101 50
M. földhitel osztr. ért.	4 1/2	—	—
„ „ „ „ „ „	4	99 50	100 50
„ „ „ „ „ „	4	99 25	100 25
„ „ „ „ „ „	4 1/2	90 50	91 50
„ „ „ „ „ „	4	98 75	99 75
Magy. jelzálog-hitelbank	4 1/2	100 25	101 25
„ „ „ „ „ „	4 1/2	100 25	101 25
„ „ „ „ „ „	4	98 75	99 75
„ „ „ „ „ „	4	98 75	99 75
„ „ „ „ „ „	4	98 75	99 75
„ „ „ „ „ „	4 1/2	101	102
M. orsz. közp. t. p.	4 1/2	101	102
M. t. p. k. jelz. bankja	4 1/2	100 50	101 50
„ „ „ „ „ „	4	98 50	99 50
Pesti haz. tp. közs. k.	4 1/2	100 25	101 25
„ „ „ „ „ „	4	99	100
„ „ „ „ „ „	4 1/2	100	101
Pesti m. keresk. bank	4 1/2	100	101
„ „ „ „ „ „	4	98 75	99 75
„ „ „ „ „ „	4	107	108
„ „ „ „ „ „	4	98 50	99 50
„ „ „ „ „ „	4 1/2	101 50	102 50
Bpest-közüti v. t.	4	100 20	101 20
Bpest villamos v. vasut	4	98	98 50
Bpest-pécsi vasut	4	98	99
Kassa-oderb. 1889. ez.	4	99 75	100 75
„ „ 1889. ar.	4	118	119

Bankok részvényei.

	Pénz	Áru
Angol-Osziptrák bank	5%	232
Budapesti bankgyűjtemény	5	109
Első magyar iparbank	5	349
Fiumei hitelbank	5	139
Hazai bank részv. társ.	5	214
Hermes m. ált. v. ü. r. t.	4	240
Horvát orsz. jelzálogbank	5	240
Magy. agrár- és jár. b. r. t.	—	450
Magy. általános hitelbank	5	762 50
Magy. ipar- és keresk. bank	5	—
Magy. jelz. hit. bank l. kib.	5	516 50
Magyar kereskedelmi r. t.	5	572
Magyar leszámítolóbank	5	459
M. tak. p. közp. jelz. bankja	5	1075
Osztrák hitelintézet	5	667
Osztrák-magyar bank	5	1600
Pesti m. keresk. bank	5	2860

Takarékpénztárak.

Belvárosi tak. pénzt. r. t.	5%	238
Bécsi élet- és jár. bizt. társ.	5	620
Első m. ált. bizt. társ.	—	7925
Fonciere pesti bizt. int.	5%	240
Magy. jég- és vizsz. r. t.	5	322
Nemzeti baleset bizt. r. t.	5	230
Pannónia vizsz. int.	—	2100

Gőzmalomok.

Konkordia malom	180	190
Első budapesti malom.	1285	1300
Erzsébet malom.	445	450
Luiza malom.	240	250
Pesti henger malom.	825	875
Molnárak és sütők malma.	405	417
Pesti Viktória malom.	490	500

Különb. vállalatok.

Bp.-sztr.-lörinc téglagyár r. t.	300	320
Egyes. tégl. és cement gy. 5%	50	51
Esz.-magyarorsz. közsémb.	229	232
F. m. orsz. banya és kohmü 5	450	460
Kőbányai gőztéglagy. r. t.	920	940
Köszémb. és téglagy. r. t.	450	455
Rákosi téglagyár	—	150
Magyar aszfalt részv. t.	5%	93
Magy. ált. közsémb. r. t.	286	289
Magy. keramiai-gyár r. t.	120	125
Salgó-tarjánai közsémb.	5	563
Ujlaki tégl. és mészgőztő	300	303
Első m. gazd. gépgyár r. t.	150	155
Danubius m. hajógy. r. t.	145	150
Ganz és társa v. ö. r. t.	2650	2660

Magy. vag. és gép. r. t.

Magy. vag. és gép. r. t.	—	—
Nicholson gépgyár r. t.	185	200
Rima-mur. S. t. vasmü. r. t. 5%	477	477 50
Schlick-féle gépgyár	348	330
Athenaum	220	230
Franklin-társulat	518	521
„Pallas“ irod. és ny. r. t.	—	—
Pesti könyvnyomda r. t.	2850	2950
Ált. vagyon-kölcsönző r. t. 5%	730	750
Bihar-Szilágyi olajipar r. t.	280	290
Brassói cellulose gyár	315	325
Budapesti ált. vil. r. t.	306	310
Első magyar betűöntő r. t.	200	210
Első nagy. gyapj. gy.	560	580
Első nagy. részv. szövő	2400	2450
Első nagy. sertéshiz. r. t.	440	460
Első nagy. szálloda r. t.	510	515
Fiumei rizshántó és kem. gyár	2625	2675
Gschwind féle szeszgyár	1010	1040
„Hungaria“ műtrágya-gyár	215	225
Kőbányai polg. sertőző r. t.	278	282
M. cukoripar részv. társaság	1600	1610
Magy. vasuti forgalmi r. t. 5%	370	380
Magyar villamossági r. t. 5	302	303
Nemzetközi villamos társ. 5	565	570
Nemzetk. wag.-kölcs. r. t. 5	570	585
Adriai tenger haj. r. t. 5	475	483
Budapesti közuti vaspálya	—	—
„ „ „ „ „ „	587 50	589
„ „ „ „ „ „	370	375
Bpesti vill. városi vasut 5%	324 5	325 50
Bpest-ujpest-rksp. vill. vasut	177	182
Déli vasut	57	58
Cs. és kir. dunagőzh. társ. 5%	860	870
Kassa-oderbergi vasut 4%	384	388
Magyar gácsországi vasut 5	401	403
Osztr. magy. államv. 5	668 50	669

Sorsjegyek.

Bazilika sorsjegy	18	20
„ „ „ „ „ „	22	22 75
Bécs. ny. k. 1874-b.	512	527
Budavári sorsj.	160	170
„ „ „ „ „ „	173	180
„ „ „ „ „ „	975	1 25
„ „ „ „ „ „	975	10 25
Magy. vörös-kereszt	26	28
„ „ „ „ „ „	28	30
„ „ „ „ „ „	44	45
„ „ „ „ „ „	47	48
„ „ „ „ „ „	80	82
„ „ „ „ „ „	55	57
„ „ „ „ „ „	166	176

Pénznemek és váltók.

Arany. magy. v. o. vert	11 35	11 43
Ném. b. bankj. (100 mrk.)	116 97	117 27
Francia b. (100 frank)	95 25	95 45
Olasz bankj. (100 lira)	95 15	95 35
Papírúrbel darabonként	2 52	2 53
Váltók London, 10 font st.	239 60	240
„ „ „ „ „ „	117	117 30

A városi és vidéki Nagyközönség szíves figyelmébe.

Bronztárgyak, Dohányzó és írókészletek, Képek, Nippek és Disztárgyak.
Valódi angol és francia Játékszerek,
Kölnivizek, Toilett és gyógy-szappanok.
Fog, Köröm, Haj és Ruhakefék.

Schuster Emil
Kölnszár, Mátyás király-ter. (Gróf Radetzky-palota.)
Telefon: 183.

Leghíresebb gyártmányú serfés és golyós Vadászfegyverek Revolverek. Töltény-hüvelyek és Revolver-töltények. Vadászczipók és Csizmák, Halinák, Gummi Vadász-csizmák és Czipók, Amerikai sár-czipók urak, nők és gyermekek részére.

Valódi dániai iramszarvas Bőrkabátok szörme vagy flanel beléssel.

Bőrnadrágok, Mellények és Sapkák. — Vizhatlan Soden Felöltők, Kabátok és Sapkák, Kötött. szőr, Glace, szarvasbőr és valódi Angol Keztyűk. Teheszen veszélytelen villamos zseb és olvasó lámpák, külön telemek.

Valamint több itt fel nem sorolható cikkek állandó nagy választékban.

2013 183—360

Játékszerek.

Lebovits Izidor
Kölnszár
Wesselényi M.-utca 20.

Ajánlja ujjonnan berendezett és a legnagyobb kiváló-maknak megfelelő **fér fi-divatáru** üzletét.

Legnagyobb választék:
Kalap,
Jng, 2862 21/50
Nyakkenő,
Kesztyű,
Ésöernyő
és minden e szakmába vágó cikkekben.

ELADÓ készpénzzel és hitelrel
Korlatolt italmérés és dohány-árudával.
Kínmutatható 16.000 K évi forgalommal, hitelzlet teljesen kizárva. Üzletbe tartozó 4 szoba, 2 konyha, 2 élőkamara, 2 pincze, 1 istálló, 5 faszín helyiségekkel. Évi bér 600 frt, áruaktár berendezéssel 1500 forint. Cím és lap kiadóhivatalában megtudható.

szatócs üzlet
Korlatolt italmérés és dohány-árudával.
Kínmutatható 16.000 K évi forgalommal, hitelzlet teljesen kizárva. Üzletbe tartozó 4 szoba, 2 konyha, 2 élőkamara, 2 pincze, 1 istálló, 5 faszín helyiségekkel. Évi bér 600 frt, áruaktár berendezéssel 1500 forint. Cím és lap kiadóhivatalában megtudható.

Értesítés
Könyvnyomdai munkákat legolcsóbb árban készíti GOMBOS FERENC nyomdája.